

— Oprosti. Načelnika Edvina najdeš v zgornjem nadstropju, druga vrata levo . . . Neslišno je izginil v inšpektorjevi pisarni in takoj za tem se je Dimitriju zdelo, da sliši od tam slabo zadržano hihitanje. Glas je bil bolj ženski kot moški, a čigav je bil, ni bilo mogoče z gotovostjo presoditi. Vrnil se je k mizi in se zatopil v časopis.

Kmalu nato je na vrata močno potrkalo, kot da hoče nekdo vstopiti. Kljub Dimitrijevim pozivom, se vrata niso odprla, trkanje pa se je nadaljevalo. Zvenelo je kot opomin.

BOJAN PISK: PESMI

I.

Molk
je globoko sklonjen
nad vodó,
ki temna,
plaha
prisluškuje vanj,
kdaj ji ga vzame
iz objema
klie
prcbujéne ptice.

Molk
sanja nad vodó.
Z rokami tihimi
ji sega
prav na dno
srcá.

Tvoje teló
je odprto pod slastjó
molčanja.
Na tvoje čelo
pada
plah,
temám
odsev vodé.